

Media Monitoring

1. ledna – 17. ledna 2018

Obsah

Minulý týden.....	2
Respekt - 2.1.2018	
Bez umělého sněhu se už lyžařská střediska neobejdou, ale má to háček.....	4
Haló noviny - 5.1.2018	
Umělý sníh zdraží Umělý sníh skipasy.....	6
Mladá fronta DNES - 10.1.2018	
dTest: Lyžaři mohou skipasy přeprodat, vlekáři zneužívají své postavení.....	9
denik.cz - 10.1.2018	
Lyžařské skipasy. Jak to s nimi je a na co si dát pozor.....	11
libereckadrbna.cz - 10.1.2018	
dTest: Lyžařské permanentky – na co si dát pozor?.....	12
parlamentnilisty.cz - 11.1.2018	
Stát chce zdanit vodu na umělý sníh. Vlekáři varují před zdražením skipasů.....	14
ČRo - vysocina.cz - 13.1.2018	
Spor o vodu. Umělé zasněžování horám škodí, skiareály by měly platit jako každý jiný, říká Fuksa.....	15
aktualne.cz - 15.1.2018	
Lyžařské permanentky – na co si dát pozor?.....	16
nasepenize.cz - 15.1.2018	
Ministerstvo zvažuje zpoplatnění vody na zasněžování, skipasy mohou podražít.....	17
Právo - 16.1.2018	
„Nové areály? Spíše budeme řešit propojení sjezdovek“.....	18
Mladá fronta DNES - 17.1.2018	

Minulý týden

Respekt - 2.1.2018

strana: 66

Uplynulo 70 let od chvíle, kdy z newyorské Broadwaye vyjela na svoji nekonečnou pouť Tramvaj do stanice Touha. Za praskotu dělbuchů a petard přišel rok 2018. V centrální části Krušných hor byl po dvouleté přestávce opět spatřen rys ostrovid. Zemřel Pavel Brázda. Na periferii Českých Budějovic dopadl vzácný meteorit. Nekončím ze zdravotních důvodů, nemám žádné takové problémy, ale cítím, že už nemám co nabídnout, oznámil konec sportovní kariéry jeden z nejlepších fotbalistů české historie Tomáš Rosický. V pražském kostele Nejsvětějšího Salvátora se konala zádušní mše za Jana Koblasu. Díky slunečnému počasí padaly teplotní rekordy. **Ochránci přírody protestovali proti plýtvání vodou při umělém zasněžování zdejších sjezdovek a Asociace horských středisek ČR jejich obavy odmítla jako neopodstatněné.** Nový letištní terminál v Pardubicích najel na testovací provoz. Nejoblíbenějším stromořadím Moravskoslezského kraje se v občanském hlasování stala čtyřřadá alej lip v ostravských Komenského sadech, kterou před osmi lety chtěli tamní úředníci kvůli údajně „špatnému zdravotnímu stavu“ kompletně vykácet, ale díky vzpouře občanů vybavených zcela opačným posudkem nezávislých znalců se tak nestalo. Takže je stále na svém místě a svojí krásou připomíná katedrálu. A taky připomíná, že lidé mohou vždycky něco změnit, komentovala vítězství kdysi na smrt odsouzené aleje autorka nominace Jana Helebrandová. České ekonomice došli lidé a její růst v příštím roce zpomalí, oznámila expertní analýza dalšího vývoje české ekonomiky. Při požáru haly u Hradce Králové uhořelo tři a půl tisíce kachňat. O dalších 100 miliard korun vzrostly meziročně dluhy českých domácností a Česká národní banka vyzvala tuzemské finanční ústavy, aby v zájmu přežití v horších časech zpřísnily úvěrové podmínky. Zemřel František Zahrádka. Pirátská strana podala k Ústavnímu soudu návrh na zrušení zákonů umožňujících v Česku plošné sledování obyvatelstva, především komu lidé volají a kdy se připojují na internet. Chceme se zaměřit na takzvaný sociální pohřeb, který přijde pozůstalé na 15 719 korun, což je za kompletní servis včetně převzetí těla, dřevěné rakve, pronájmu síně, hudby a profesionálního smutečního projevu příznivá cena, jedna z nejnižších v republice, popsal náměstek libereckého primátora Tomáš Kysela novou službu, kterou se jeho úřad rozhodl pomoci sociálně slabým lidem; pohřební agentury v kraji označily krok za „řízenou likvidaci soukromého pohřbívání“ v Libereckém kraji. Sněmovna schválila rozpočet na rok 2018 se schodkem 50 miliard korun. Na řadě míst Česka si lidé připomněli šesté výročí úmrtí prezidenta Václava Havla, veřejně se předčítaly jeho texty a v Praze 6 byla na jeho počest odhalena lavička Ferdinanda Vaňka. Nespolupráci s mojí misí lze vnímat pouze jako silnou známku toho, že se v Arakanském státě stejně jako ve zbytku země musí dít něco hrozného, citoval tisk slova zvláštní

zpravodajky OSN pro lidská práva I Jang-hi, kterou barmská vláda omítla vpustit na své území obývané převážně muslimskými Rohingy, což posílilo už tak silné podezření, že tam armáda a úřady buddhistické Barmy páchají na jinonáboženské menšině genocidu. Evropská komise zkrotila Uber. Uběhlo 241 let od chvíle, kdy Tom Paine uveřejnil svou proslulou, věčně platnou větu: „Žijeme v době, která prověřuje lidská srdce.“ X WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

O autorovi| lamper@respekt.cz

Bez umělého sněhu se už lyžařská střediska neobejdou, ale má to háček

Haló noviny - 5.1.2018

rubrika: Téma - strana: 09 - autor: Marie KUDRNOVSKÁ

Bez umělého sněhu se už lyžařská střediska neobejdou, ale má to háček

Česká lyžařská střediska praskají ve švech. Vlekáři, lanovkáři, hoteliéři i majitelé penzionů si mnou ruce. Zima je tady. Lyžařů a snowboardistů každoročně přibývá. Sjezdovky jsou stále plnější. Jezdit na lyže nebo na prkno totiž znamená být in.

Dnes už se nelyžuje jen na kopcích, ale pomalu na každém kopečku, či svahu. Sněhová děla lze spatřit dokonce i v nížinách. Lyžařská sezona už zdaleka nezačíná, až když napadne sníh. Ten vůbec ani nemusí napadnout, stačí včas nastartovat děla. Technika je už dokonce tak daleko, že v případě těch nejnovějších k tomu ani není třeba, aby pár dní trochu mrzlo. A tak děla chrčí umělé sněhové vločky, které vlastně ani vločkami nejsou a česká krajina dostává pěkně zabrat.

Každý lyžař dá pochopitelně přednost sněhu přírodnímu, kterého si může právě v těchto dnech na horách pěkně užít, na čerstvém praskání je to docela jiné polyování. Ale když nepadá, vezme zavazdek i sněhem technickým, který však nemá s tím přírodním moc společného. Také lyžování na něm není úplně ono. Jde vlastně o ledovou tříšť, která je sice bílá, ale přece jen trochu jinak bílá. Připomíná naškrábaný led z namrzlého mrazáku. Zkrátka a dobře, každá náhražka zůstane náhražkou. Pravý přírodní sníh zcela nechrání, nepokrovatelné sněhové vločky bychom v něm marně hledali. Umělý sníh člověka po tváři nepohladí, spíš popichá, sněhuláka z něj nepostavíme... Něco také stojí za to, že sněžná děla v noci dští lesní zvěř, je možná ještě to nejmenší.

Bez umělého sněhu si ovšem už neumejí naše skiareály, které v posledních letech vyrostly i v místech, kde se nikdy lyžovat nedalo, zimní sezony vůbec představit. Ale dá se ještě vůbec mluvit o zimní sezoně? Přibýlo

lanovek i vleků, sjezdovky se produklují i rozšiřují, jejich kapacita stále roste, někdy připomínají spíš Václaváky, úrazů na nich kvůli časté přeplněnosti, ale také neohleduplnosti některých adrenalintů, přibývá, a probírá se po nich navíc není levný spás. Letos se 70 km na jih od Prahy, v láni České Šibitě, v Monnici, zahajovalo už 26. října a ve značné části středisek dávno před vánočními svátky! V Monnici mají zařízení, které

umí vyrábět sníh, i když je nad nulou. Jedná se o tzv. zařízení Snowfactory, které dokáže vyrábět technický sníh při teplotě vzduchu až do +15°C. Takto vyrobený sníh zároveň slouží jako kvalitní podklad pro další zasněžování klasickou technologií. Bílé pruhy sjezdovek a kolem tráva už dnes nejsou nic neobyčejného i v jiných místech. Nejlépe je to vidět na jaře, a to i na horách. Sluníčko páli, kol dokola už kvetou sněžanky,

petrklice, devětšit, a na sjezdovkách je pořád ještě dost plno...

U nás se v současnosti zasněžuje až 90 procent sjezdovek. A na to nejednou poukávají ochránáři. Umělý sníh totiž tají mnohem pomaleji než přírodní – na zemi vydrží o dva až šest týdnů déle, a na sjezdovkách zkracuje vegetační období zhruba o měsíc. Rostliny pod ním odcházejí, hynou i některé vzácné druhy, protože ten technický na rozdíl od pravého sněhu k nim nepropouští kyslík. A navíc někdy nejde pouze o čistou vodu, ale aby se mohlo zasněžovat i při vyšších teplotách, do vody se přidávají chemikálie. Možná i proto má, když na něj zasvítí slunce, jinou barvu. Takovou studeně, uměle namodralou, trochu možná i do tykysosa.

Nedosněžujeme, ale zasněžujeme

Už dávno se nemluví o dosněžování, ale o zasněžování. A v době, kdy stále častěji zažíváme v i našem písmu velká sucha a krajina trpí nedostatkem vody, české sjezdovky j i v zimě spolkyají miliony kubků.

Díky umělému sněhu se ovšem dnes lyžuje dokonce i na poušti, takovou atrakci, čtyřbetmetrovou trasu, mají už deset let třeba v Dubaji ve Spojených arabských emirátech. A kde se vůbec nápad vyrábět technický sníh zrodil? Se zasněžováním začali ve Spojených státech už někdy před sedmdesát lety, ve větším a systematicky pak v roce 1952 v Catskill Mountains, horách

vzdálených od New Yorku zhruba tolik, kolik to máme z Prahy do Krkonoš.

Voda na umělý sníh odehřívají skiareály v České republice z řek i říček zdarma, i když stát vyhlásil strategii boje se suchem. A spotřebují ji opravdu hodně. Asociace horských středisek sice tvrdí, že množství vody využití na technické zasněžování je minimální, ochránáři přírody s tímto názorem ovšem nesouhlasí. Vždyť podle samotné asociace je na hektar sjezdovky potřeba 700 tisíc až 1,2 milionu litrů vody, ale na zavlažování trávníků se ji v létě spotřebuje pryj pětkrát tolik.

«Z ročního přítoku odebereme naprostou mizivou část objemu vody. Ani ji nepotřebujeme, jen ji mačus zadřime a pak opět odevče do krajiny. Cílí nejde o to, že by voda někde chyběla» nechal se slyšet v médiích ředitel Asociace horských středisek Libor Knot. Ochránáři naopak poukazují na studii z Alp, která uvádí, že zhruba 40 procent vody použité pro výrobu umělého sněhu na sjezdovce vůbec neskončí - čist se odpaří z nádrží, kde se shromažďuje pro soběová děla, čist ledových krystalků odnese vítr do okolního lesa. Studie uvádí, že v Alpách se na výrobu umělého sněhu odebere tolik vody, kolik ji za rok spotřebuje půlmilionové město.

To třeba u nás v Krkonoších zasněžování spotyká na 390 kubků vody, zhruba tolik, kolik j spotřebuje město Vrchlabí s necelými 13 tisíci stálými obyvateli za celý rok. Kolem deseti

tisíc i více lidí zavítá v jeden víkendový den do Spindlu! Jen v Krkonoších v posledních deseti letech vzrostl počet skiareálů ze 16 na 68, které ročně spolkyají 1,5 milionu kubků vody na výrobu technického sněhu. V celých Krkonoších je na 550 sjezdovek!

Sněhová děla a technický sníh bereme jako samozřejmost, na životní prostředí mají negativní vliv. Při umělem zasněžování dochází nejen k plýtvání vodou, ale také ke zvukovému i světelnému znečištění, k velkým energetickým nákladům, erozi půdy.

Rušíť lyžařské areály a zakažovat umělý sníh by však chtěly asi málokdo, mj i proto, že pomáhá přinést tisícovkám lidí z hor i z podhůří obživu. A zdaleka nejde jen o vlekáře a lanovkáře. Ti, kteří přijíždějí, musejí někde spát, jíst, někde se po večerech bavit, odpočítat, využívat zdejší půjčovny lyží, zaměstnají desítky lyžařských instruktorů. Faktem však také je, že to nemusí ani tak dlouho trvat a může přijít doba, kdy budeme muset písmou vodou seřít, protože j budeme mít málo. Ostatně už dnes mnohá města a obce v období letního sucha zakazují zalévání a zavlažování písmou vodou. A jen málokdo se nad tím pozastavuje. Možná není od věci si už nyní položit otázku, zda nám prodloužení lyžařské sezony skutečně stojí za všechna negativa, která plošně umělé zasněžování přináší.

Připravila
Marie KUDRNOVSKÁ
FOTO – wikipedia/Calypso, wikipedia/Holger Ellgaard, wikipedia/Pušček, wikipedia/Zi

Voda pro sněžná děla už nemá být zdarma, vlekaři hrozí zdražením tnbiz.cz - 10.1.2018

CESTA NA HRAD
Prezidentské volby

dnes zítřa
-3/3 0/4

ZPRÁVY SPORT AUTO DOMÁCÍ ZAHRANIČÍ KRIMI EKONOMIKA POČASÍ ZIMNÍ

'Jako by seděl u očí!' Tohle řekl kandidát o debatě se

Apokalypsa v Alpách: Lanovky pod sněhem, lidé nemohou odjet!

Aktualizováno 10.1.2018 07:42

DRAŽŠÍ LYŽOVÁNÍ?

Voda pro sněžná děla už nemá být zdarma, vlekaři hrozí zdražením

ilustrační snímek

Témata: [lyžování](#) [lyžařská sezóna](#) [vlekaři](#) [sněžná děla](#) [zasněžování](#) [zima](#) [lyžaři](#) [skipas](#) [zdražení](#) [zdražování](#) [zimní speciál](#) [domácí přehled tisku](#)

Vzhledem k tomu, že počasí je v posledních letech stále bláznivější, je začátek lyžařské sezóny z velké části závislý na umělém zasněžování a sněžných dělech. Vlekaři do nich investují i proto, že platí jen za elektřinu, za vodu ne. To se ovšem může brzy změnit.

Provozovatelé sjezdovek a lyžařských areálů vodu, kterou sněžná děla potřebují, berou z potoků, bystřin a řek a nemusí za ní platit ani korunu. To chce ovšem ministerstvo zemědělství změnit.

Resort totiž [podle MF DNES](#) chystá novelu vodního zákona, která má řešit právě i umělé zasněžování a to, že kvůli němu vlekaři odčerpávají vodní toky. A za to by vlekaři měli platit.

Jejich reakce asi nepřekvapí - nechali se slyšet, že pokud změna projde a za vodu na provoz děl budou muset platit, vypořádají se se zvýšením nákladů tak, že zdraží skipasy. A dražší provoz tak "zatáhnou" milovníci zimních sportů.

7
To se mi líbí

Tweet

G+

Připravte si lyže, sezóna startuje! Kam za sněhem? PREHLED

Ředitel Asociace horských středisek Libor Knot ovšem podle deníku doufá, že změna zákona se konat nebude. Argumentuje tím, že množství vody, které vlekaři odebírají, je zanedbatelné.

S tím ovšem nesouhlasí ekologové - podle nich vlekaři z potoků a bystřin často odebírají víc vody, než mají povoleno. Za pravdu jim dávají i kontroly České inspekce životního prostředí. Zákon loni porušila třetina kontrolovaných vlekařů, na pokutách zaplatili přes 300 tisíc korun.

pez TN.cz

Umělý sníh zdraží skipasy

Mladá fronta DNES - 10.1.2018

rubrika: Titulní strana - strana: 01 - autor: Eva Zahradnická, Radka Hrdinová

Umělý sníh zdraží skipasy

Stát chce „zdanit“ vodu pro sněžná děla. Zvedneme ceny, varují vlekari

**Eva Zahradnická,
Radka Hrdinová**
reportérky MF DNES

PRAHA Začátek lyžařské sezony závisí na tom, kdy se spustí sněžná děla. Čekat na přírodní sníh znamená prodělat. Vlekari investují do technologií, které vyrobí umělého sněhu ještě víc.

Vodu odebírají z potoků a řek, zatím zadarmo. Ministerstvo zemědělství však připravuje novelu vodního zákona, která by je donutila za vodu

zaplatit. „Návrh řeší zejména problematiku sucha, jedním z podnětů budou zřejmě i platby za odběry povrchové vody pro umělé zasněžování,“ říká mluvčí ministerstva zemědělství Václav Tampír.

Vlekari se nechali slyšet, že v takovém případě zdraží skipasy. „Pokud by se odběr zpoplatnil, zcela jistě by se zvýšení nákladů projevilo v ceně skipasů,“ reagoval na záměr ministerstva Vojen Smíšek ze skiareálu Lípno.

I ředitel Asociace horských středisek Libor Knot je přesvědčen, že

zdražení výroby technického sněhu by zaplatili lyžaři. „Věříme, že ke změnám v legislativě nedojde,“ říká Knot a dodává: „Zpoplatnění by nepřineslo nic pozitivního ani z pohledu ekologického, ani z hlediska přínosu pro státní pokladnu. Odebrané objemy vod jsou zanedbatelné.“

Ekologové s tím nesouhlasí. Kromě jiného si stěžují, že vlekari často čerpají vodu víc, než mají dovoleno. V potoce musí být podle zákona zachován takový průtok, aby v něm nebyl ohrožen život. Kontrola České inspekce životního prostředí kon-

statovala, že zákon loni porušila třetina z padesáti kontrolovaných areálů. Vlekare to na pokutách stálo celkem 325 tisíc korun.

Spor je i o to, do jaké míry zasněžování snižuje v horských oblastech hladinu podzemních vod. „Technický sníh je v podstatě led, odtává shora a stéká po starších vrstvách do údolí. Voda ze sněhu tak prakticky nezasakuje do pozemní vody,“ upozorňuje Adam Vizina z Výzkumného ústavu vodohospodářského v Praze.

Pokračování na str. 5

Umělé zasněžování může zdražit skipasy

Pokračování ze str. 1
Prvním krokem před zpoplatněním vody bude podle ministerstva zemědělství zjistit, kolik vody během zimy z potoků kvůli zasněžování ubude. Zatím jsou k dispozici pouze odhady a ty se značně liší. Šéf Asociace horských středisek Libor Knot tvrdí, že všechny skiareály u nás spotřebují za sezonu 1,5 milionu kubíků vody. Přírodovědec Jiří Floušek z Krkonošského národního parku to však odhaduje na 42 milionů kubíků.

Jasno bude do tří let. Od 1. ledna totiž běží v Krkonoších projekt, který na 14 místech měří, kolik se skutečně odebralo vody. „Pokoušíme se monitorovat horských oblastí rozšířit i do jiných částí republiky, například do Jeseníků, Beskyd, na Šumavu nebo do Nového Města na Moravě,“ říká vedoucí oddělení hydrologie Výzkumného ústavu vodohospodářského Adam Vizina.

technický sníh se z území vytrácí. Sublimací ve vyšších polohách, odpařováním vody z nádrží určených pro zasněžování nebo odvátím krystalků,“ shrnuje přírodovědec Ladislav Floušek z Krkonošského národního parku poznatky o vlivu zasněžování na přírodní prostředí.

Otázka je, kolik technického sněhu ve srovnání s přírodním se při odvátí vsáknou do podzemí. U přírodního to Vizina odhaduje na 30 procent, u technického se to neví.

A je tu další důvod, proč ekologům vadí, že skiareály v takové míře zasněžují. Tim, že umělý sníh

odtváří až při vysokých teplotách, a leží proto na svazích o týden déle, než by vydržel sníh přírodní, zkracuje vegetační sezonu některých rostlin – například blatouchy nebo bleble ze sjezdovek mizí. „Postupně se mění rostlinná společenstva,“ říká hydrolog Adam Vizina.

O kolik dokáže technický sníh sezonu prodloužit, dokládá středoevropský Moninec, kde se letos lyžuje od 17. listopadu. Nemusí se čekat ani na mráz. „Máme technologii, která dokáže sníh vyrobit už při patnácti stupních nad nulou,“ říká Jaroslav Krejčí ze skiareálu Moninec.

Osvětlení sjezdovek a sněžná děla našli i zvířata. „Komplikuje se komunikace mezi jedinci téhož druhu, vytváření párů a rozmnožování. Zhoršuje i orientaci při lovu,“ konstatuje ve studii přírodovědec Ladislav Floušek.

S přispěním Alžběty Šimkové

Měření z Alp ukázala, že téměř třetina vody přeměněné na technický sníh se z území vytrácí.

Nejde jen o průtoky v potocích a řekách v zimním období, kdy se na sjezdovkách zasněžuje, ale i o zásoby podzemní vody. Technický sníh se totiž chová jinak než přírodní.

Krystalky přírodního a technického sněhu se liší už svou strukturou. „Přírodní sníh vzniká kondenzací vodních par v atmosféře při teplotě kolem minus 12 stupňů a promrzá zevnitř, krystalky technického sněhu promrzají zvenjšku dovnitř a mají na to mnohem méně času,“ vysvětluje Vizina.

Technický sníh proto obsahuje mnohem více vody a má třikrát až pětkrát větší hustotu. Díky svým vlastnostem déle vydrží, což svědčí lyžařům, nikoli ale přírodě, a to hned z několika důvodů.

Na otázku, kolik vody z technického sněhu se ve srovnání se sněhem přírodním vsáknou do podzemních vod, zatím odborníci hledají jasnou odpověď, ale nepochybuji o tom, že mechanismus je jiný.

„Měření z Alp a Atlasu ukázala, že téměř třetina vody přeměněné na

Fakta V čem se liší technický a přírodní sníh

- Krystalky technického sněhu tají pomaleji a mají větší hustotu. Zatímco přírodní sníh má v průměru 100 kg/m³, technický 300 až 500 kg/m³.
- Má odlišné chemické složení, liší se například v hodnotě pH. Důvodem je voda použitá na výrobu sněhu, povrchová voda totiž nemusí mít vhodné pH s vodou srážkovou.
- Jde o téměř kompaktní vrstvu ledových kuliček, neizoluje proto půdu před mrazy, naopak ji ochlazuje pod bod mrazu.
- Půda pod ním ztrácí obsah kyslíku, důsledkem je likvidace přezimujícího ekologického společenstva.
- Kvůli delší zimní sezoně ubývají ze svahů rostliny, které potřebují delší vegetační období.

Pramen: Výzkumný ústav vodohospodářský

Skipasy možná zdraží. Stát chce zdanit vodu, kterou skicentra čerpají na umělý sníh

ČRo - regina.cz - 10.1.2018

rubrika: deník - strana: 00 - autor: Kateřina Součková

Umělý sníh zdraží skipasy. Stát totiž plánuje zdanit vodu, kterou vlekaři čerpají do sněžných děl. Z potoků a nádrží ji teď odebírají zadarmo. Často ale víc než opravdu potřebují.

Ministerstvo zemědělství chce proto hospodaření s vodou v horách regulovat. A připravuje novelu, která by donutila skicentra za vodu zaplatit. „Návrh řeší zejména problematiku sucha, jedním z podnětů budou zřejmě i platby za odběry povrchové vody pro umělé zasněžování,“ řekl Mladé frontě DNES, která na záměr rezortu upozornila, mluvčí ministerstva zemědělství Václav Tampír. Rezort tak reaguje na sucho i na upozornění ekologů. Vlekaři ale varují, že na to doplatí hlavně lyžaři. Pokud by stát vodu z přírodních zdrojů opravdu zpoplatnil, hrozí, že budou muset zdražit skipasy. Technické zasněžování je totiž pro česká střediska klíčové. Čekat na přírodní sníh znamená prodělat. Ekologové i vodohospodáři ale upozorňují, že situace je pro udržitelný koloběh vody neúnosná. Vlekaři prý často čerpají víc vody, než opravdu potřebují. To zatím není možné nijak ověřit - k dispozici jsou jenom odhady, které se ale značně liší. Zatímco Asociace horských středisek tvrdí, že všechny skiareály u nás spotřebují 1,5 milionu kubíků vody, přírodovědci z Krkonošského národního parku odhadují, že to je až 42 milionů kubíků. Jasně by v tom měl udělat projekt, který na několika místech měří skutečně odebraný objem vody. Výsledky bude mít za tři roky.

dTest: Lyžaři mohou skipasy přeprodávat, vlekaři zneužívají své postavení

denik.cz - 10.1.2018

rubrika: Ekonomika - strana: 00 - autor: Redakce

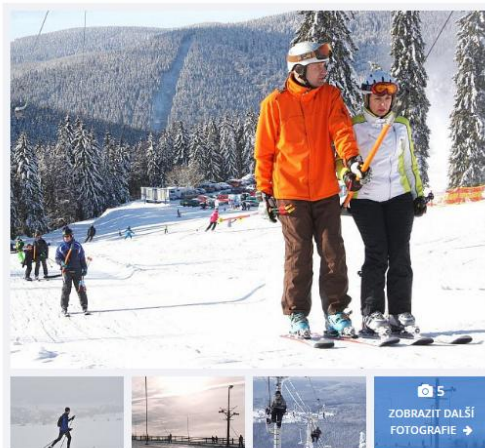

dTest: Lyžaři mohou skipasy přeprodávat, vlekaři zneužívají své postavení

Ceny skipasů na českých horách zdražují, proto se lyžaři snaží nejrůznějšími způsoby ušetřit. Běžnou praxí je, že si lidé koupí celodenní permanentku, ale lyžují pouze část dne a pak ji přeprodají, nebo dají někomu jinému. Lyžařské areály se tomu snaží zabránit a fotí si své zákazníky. Pokud zaznamenají průchod jiné osoby na stejnou permanentku, zablokují ji.

10.1.2018

SDÍLEJ:

Ilustrační foto

Foto: Archiv

Pres počáteční nelibost si čeští lyžaři stejně jako ti zahraniční zvykli. Je taková praxe vůbec možná?

Podle práva se jízdenky dělí na ty, které jsou na jméno, a ty, které jsou na držitele. Ty na jméno patří konkrétní osobě, zpravidla mají charakter jízdenky sezónní a jejich půjčování někomu jinému je obecně nepřipustné. U jízdenek na držitele je to ale jinak.

ČTĚTE TAKÉ:

Lyžařská sezona startuje. Denní skipas vychází na 580 korun

Užívat jízdenku není oprávněn jen ten, kdo ji koupil, to by musel každý na kasu jednotlivě, ale ten, kdo se platnou jízdenkou prokáže. „Legislativa nezakazuje jízdenku někomu předat, aby využil právo z přepravy,“ uvádí právník Lukáš Zelený ze spotřebitelské organizace dTest.

„V minulosti se dokonce soudy zastaly člověka, který koupil jízdenku od jiného lyžaře s úmyslem ji prodat dál. Nejvyšší soud v Česku v roce 2006, zjednodušeně řečeno, prohlásil, že se nejedná o nic protiprávního,“ dodává právník.

Lyžařské areály ale mají svoje podmínky, kde lze nalézt ledasco. Někdy prohlásí, že „průchodem přes turniket se jízdenka znehodnotí a je vázána na osobu držitele, čímž je nepřenosná“.

Tato varianta je po právní stránce hotovým nesmyslem, protože držitelem je ten, kdo jízdenku ovládá a považuje ji za svou, což v jedné chvíli může být jedna a v druhé chvíli úplně jiná osoba, zamýšlené znehodnocení udělá z jízdenky na držitele jízdenku na jméno jen těžko.

Jindy v podmínkách lyžařských areálů najdete jen lakonické konstatování, že permanentka je nepřenosná a nesmí být půjčována ani prodávána. Na tuto variantu nezbyvá lyžaři než přistoupit, pokud chce jezdit a nic jiného vlekář neumožňuje.

Každou podmínku smlouvy lze ovšem zkoumat z pohledu, zda podnikatel vůči spotřebiteli nepřiměřeně nezneužívá svého postavení. Provozovatel má bezpochyby právo zamezit takovému zneužívání, kdy na jednu jízdenku jezdí ve stejný čas více lidí, proto má každý turniket nastavený časový interval, ve kterém se dá jízdenka použít pro další jízdu.

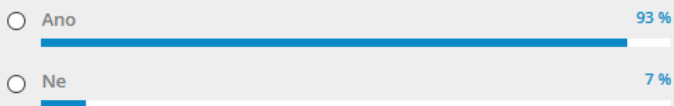
Je ale zneužitím jízdenky, pokud na ni dopoledne jezdí jedna osoba a odpoledne někdo jiný? Podle Nejvyššího soudu nikoliv. Ten ale řešil trestní stránku věci. Naštvaný spotřebitel se zablokovaným skipasem se na soud ještě neobrátil, a tak je otázka zneužívání postavení provozovatele skiareálu stále otevřená.

ČTĚTE TAKÉ:
Skiareál Herlíkovice zdraží denní skipas na 580 korun

Autor: Redakce

Přeprodáváte nevyužitý skipas?

Hlasovalo: 67

ODESLAT

Lyžařské skipasy. Jak to s nimi je a na co si dát pozor libereckadrbna.cz - 10.1.2018

LIBERECKÁ DRBNA Hledej...

Drbna Zprávy Sport Kauzy & Téma Rozhovory Názory Plesy

Maturantka Roku Drbna Radlika Kauzy čtenářů Matka na tahu Na roztrhání

Drbna Drbna Radlika Lyžařské skipasy. Jak to s nimi je a na co si dát pozor

Lyžařské skipasy. Jak to s nimi je a na co si dát pozor

To se mi líbí Sdílet 14 lidem se tohle líbí. Buďte první mezi svými přáteli. Tweet

středa, 10. ledna 2018, 11:50

Ceny skipasů na českých horách zdražují, proto se lyžaři snaží nejrůznějšími způsoby ušetřit. V posledních letech se rozmohl jeden zajímavý fenomén. Lyžaři si koupí celodenní permanentku, ale lyžují pouze část dne a pak ji preprodají nebo dají někomu jinému. Ve snaze tomu zabránit si lyžařské areály fotí své zákazníky, a pokud zaznamenají průchod jiné osoby na stejnou permanentku, zablokují ji. Přes počáteční nelibost si čeští lyžaři stejně jako ti zahraniční zvykli. Je taková praxe vůbec možná?

Jízdenky se podle práva dělí na ty, které jsou na jméno, a ty, které jsou na držitele. Ty na jméno patří konkrétní osobě, zpravidla mají charakter jízdenek sezónní a jejich půjčování někomu jinému je obecně nepřipustné. U jízdenek na držitele je to ale jinak. Užívat jízdenku není oprávněn jen ten, kdo ji koupil, to by musel každý na kasu jednotlivě, ale ten, kdo se platnou jízdenkou prokáže.

Podle zákona jízdenku předat můžete

„Legislativa nezakazuje jízdenku někomu předat, aby využil právo z přepravy,“ uvádí Lukáš Zelený, vedoucí právního oddělení spotřebitelské organizace dTest, a dodává: „V minulosti se dokonce soudy zastaly člověka, který koupil jízdenku od jiného lyžaře s úmyslem ji prodat dál. Nejvyšší soud ČR v roce 2006, zjednodušeně řečeno, prohlásil, že se nejedná o nic protiprávního.“

Lyžařské areály ale mají svoje podmínky, kde lze nalézt ledasco. Někdy prohlásí, že „příchodem přes turniket se jízdenka znehodnotí a je vázána na osobu držitele, čímž je nepřenosná“. Tato varianta je po právní stránce hotovým nesmyslem, protože držitelem je ten, kdo jízdenku ovládá a považuje ji za svou, což v jedné chvíli může být jedna a v druhé chvíli úplně jiná osoba, zamýšlené znehodnocení udělá z jízdenky na držitele jízdenku na jméno jen těžko.

Jindy v podmínkách lyžařských areálů najdete jen lakonické konstatování, že permanentka je nepřenosná a nesmí být půjčována ani prodávána. Na tuto variantu nezbyvá lyžaři než přistoupit, pokud chce jezdit a nic jiného vikař neumozňuje.

Lyžař se zablokovaným skipasem se na soud ještě neobrátí

Každou podmínku smlouvy lze ovšem zkoumat z pohledu, zda podnikatel vůči spotřebiteli nepřiměřeně nezneužívá svého postavení. Provozovatel má bezpochyby právo zamezit takovému zneužívání, kdy na jednu jízdenku jezdí ve stejný čas více lidí, proto má každý turniket nastavený časový interval, ve kterém se dá jízdenka použít pro další jízdu.

Je ale zneužitím jízdenky, pokud na ni dopoledne jezdí jedna osoba a odpoledne někdo jiný? Podle Nejvyššího soudu ČR nikoliv. Ten ale řešil trestní stránku věci. Naštvaný spotřebitel se zablokovaným skipasem se na soud ještě neobrátí, a tak je otázka zneužívání postavení provozovatele skiareálu stále otevřená.

Tisková zpráva

dTest: Lyžařské permanentky – na co si dát pozor? parlamentnilisty.cz - 11.1.2018

Parlamentnilisty.cz » Zprávy » Tiskové zprávy » dTest: Lyžařské permanentky – na co si dát pozor?

Ota Dračka (zastupitel města Benešov nad Ploučnicí) má dnes narozeniny. Gratulujeme!

dTest: Lyžařské permanentky – na co si dát pozor?

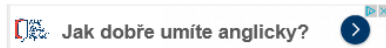
11.01.2018 7:34

Ceny skipasů na českých horách zdražují, proto se lyžaři snaží nejrůznějšími způsoby ušetřit. V posledních letech se rozmohl jeden zajímavý fenomén. Lyžaři si koupí celodenní permanentku, ale lyžují pouze část dne a pak ji přeprodají nebo dají někomu jinému. Ve snaze tomu zabránit si lyžařské areály fotí své zákazníky, a pokud zaznamenají průchod jiné osoby na stejnou permanentku, zablokují ji. Přes počáteční neřibost si čeští lyžaři stejně jako ti zahraniční zvykli. Je taková praxe vůbec možná?

[Tweet](#) [+](#) [To se mi líbí](#) [sdílet](#) Buďte první mezi svými přáteli, komu se to líbí.

Foto: dTest
Popisek: dTest

Jízdenky se podle práva dělí na ty, které jsou na jméno, a ty, které jsou na držitele. Ty na jméno patří konkrétní osobě, zpravidla mají charakter jízdenky sezónní a jejich půjčování někomu jinému je obecně nepřipustné. U jízdenek na držitele je to ale jinak. Užívat jízdenku není oprávněn jen ten, kdo ji koupil, to by musel každý na kasu jednotlivě, ale ten, kdo se platnou jízdenkou prokáže. „Legislativa nezakazuje jízdenku někomu předat, aby využil právo z přepravy,“ uvádí Lukáš Zelený, vedoucí právního oddělení spotřebitelské organizace dTest, a dodává: „V minulosti se dokonce soudy zastaly člověka, který koupil jízdenku od jiného lyžaře s úmyslem ji prodat dál. Nejvyšší soud ČR v roce 2008, zjednodušeně řečeno, prohlásil, že se nejedná o nic protiprávního.“

Lyžařské areály ale mají svoje podmínky, kde lze nalézt ledasco. Někdy prohlásí, že „přechodem přes turniket se jízdenka znehodnotí a je vázána na osobu držitele, čímž je nepřenosná“. Tato varianta je po právní stránce hotovým nesmyslem, protože držitelem je ten, kdo jízdenku ovládá a považuje ji za svou, což v jedné chvíli může být jedna a v druhé chvíli úplně jiná osoba, zamýšlené znehodnocení udělá z jízdenky na držitele jízdenku na jméno jen těžko.

Jindy v podmínkách lyžařských areálů najdete jen lakonické konstatování, že permanentka je nepřenosná a nesmí být půjčována ani prodávána. Na tuto variantu nezbyvá lyžaři než přistoupit, pokud chce jezdit a nic jiného vlekář neumůže. Každou podmínku smlouvy lze ovšem zkoumat z pohledu, zda podnikatel vůči spotřebiteli nepřiměřeně nezneužívá svého postavení. Provozovatel má bezpochyby právo zamezit takovému zneužívání, kdy na jednu jízdenku jezdí ve stejný čas více lidí, proto má každý turniket nastavený časový interval, ve kterém se dá jízdenka použít pro další jízdu. Je ale zneužitím jízdenky, pokud na ni dopoledne jezdí jedna osoba a odpoledne někdo jiný? Podle Nejvyššího soudu ČR nikoliv. Ten ale řešil trestní stránku věci. Naštvaný spotřebitel se zablokovaným skipasem se na soud ještě neobrátil, a tak je otázka zneužívání postavení provozovatele skiareálu stále otevřená.

dTest, o.p.s. je největší českou spotřebitelskou organizací, která v ČR působí již od roku 1992. Je vydavatelem spotřebitelského časopisu dTest, na jehož stránkách jsou publikovány výsledky nezávislých a objektivních testů produktů, varování před nebezpečnými a zdravotně závadnými výrobky, informace o spotřebitelských právech a rady, jak tato práva účinně uplatňovat. dTest je součástí mezinárodní organizace International Consumer Research and Testing (ICRT) a evropské spotřebitelské organizace BEUC.

Poradenská linka časopisu dTest – 299 149 009 – je v provozu každý pracovní den od 9 do 17 hodin a spotřebitelé na ní mohou konzultovat s právními poradci časopisu dTest nejdůležitější spotřebitelské problémy, a to za cenu běžného tarifu volání. Od spuštění v roce 2010 této možnosti využily již desetitisíce spotřebitelů a poradenská linka časopisu dTest se tak stala první a nejvyhledávanější cestou k řešení potíží, se kterými se zákazníci na trhu setkávají.

Jste zvyklí prodávat lyžařskou permanentku někomu dalšímu? Neděláte nic protiprávního

mesec.cz - 11.1.2018

měsíc:cz Váš průvodce fin:

Účty a platby Sporení a investice Půjčky Pojištění Daňový portál Dávky a důchody Práce a mzdy Bydlení

Měsíc.cz » Spotřebitel » Jste zvyklí prodávat lyžařskou permanentku někomu dalšímu? Neděláte nic protiprávního

Jste zvyklí prodávat lyžařskou permanentku někomu dalšímu? Neděláte nic protiprávního

PŘIDEJTE NÁZOR

🕒 11. 1. 2018

Skípasy na českých horách zdrazují, a tak se lyžaři snaží vymyslet nejrůznější finty, jak ušetřit. V posledních letech se například rozmohla finta, kdy si Češi koupí celodenní permanentku, lyžují pouze část dne a pak tuto permanentku prodají někomu jinému. To se samozřejmě nelíbí provozovatelům lyžařských areálů a začali si své zákazníky fotit. Pokud následně zaznamenají průchod jiné osoby na stejnou permanentku, zablokují ji.

Chování provozovatelů lyžařských areálů ale není v souladu se zákonem. Jízdenky se totiž podle zákona dělí na ty, které jsou na jméno a na ty, které jsou na držitele. U jízdenek na jméno jsou vystaveny na konkrétní jméno konkrétní osoby a předání této jízdenky (např. sezónní jízdenky na veřejnou dopravu), je nepřipustné. U jízdenek na držitele je ale situace jiná. Užívat ji může nejen ten, kdo ji zakoupil, ale i ten, kdo má jízdenku u sebe a prokáže se touto jízdenkou. V opačném případě by totiž musel na kasu každý zákazník jednotlivě.

„Legislativa nezakazuje jízdenku někomu předat, aby využil právo z přepravy. V minulosti se dokonce soudy zastaly člověka, který koupil jízdenku od jiného lyžaře s úmyslem ji prodat dál. Nejvyšší soud ČR v roce 2006, zjednodušeně řečeno, prohlásil, že se nejedná o nic protiprávního,“ uvádí LUKÁŠ ZELENÝ, vedoucí právního oddělení spotřebitelské organizace dTest.

V podmínkách lyžařských areálů lze ale najít ledasco. Někdy je v nich například uvedeno, že *„průchodem přes turniket se jízdenka znehodnotí a je vázána na osobu držitele, čímž je nepřenositelná“*. Tato varianta je po právní stránce neplatná, protože držitelem je ten, kdo jízdenku ovládá a považuje ji za svou, což v jedné chvíli může být jedna a v druhé chvíli úplně jiná osoba. Zamýšlené znehodnocení udělá z jízdenky na držitele jízdenku na jméno těžko.

Provozovatel má bezpochyby právo zamezit takovému zneužívání, kdy na jednu jízdenku jezdí ve stejný čas více lidí, proto má každý turniket nastavený časový interval, ve kterém se dá jízdenka použít pro další jízdu. Podle Nejvyššího soudu ale není zneužitím, když dopoledne na jízdenku jezdí jedna osoba a odpoledne druhá.

Stát chce zdanit vodu na umělý sníh. Vlekaři varují před zdražením skipasů

ČRo - vysocina.cz - 13.1.2018

Umělý sníh zdraží skipasy. Stát totiž plánuje zdanit vodu, kterou vlekaři čerpají do sněžných děl. Z potoků a nádrží ji teď odebírají zadarmo. Často ale víc než opravdu potřebují.

Ministerstvo zemědělství chce proto hospodaření s vodou v horách regulovat. A připravuje novelu, která by donutila skicentra za vodu zaplatit. „Návrh řeší zejména problematiku sucha, jedním z podnětů budou zřejmě i platby za odběry povrchové vody pro umělé zasněžování,“ řekl Mladé frontě DNES, která na záměr rezortu upozornila, mluvčí ministerstva zemědělství Václav Tampír. Rezort tak reaguje na sucho i na upozornění ekologů. Vlekaři ale varují, že na to doplatí hlavně lyžaři. Pokud by stát vodu z přírodních zdrojů opravdu zpoplatnil, hrozí, že budou muset zdražit skipasy. Technické zasněžování je totiž pro česká střediska klíčové. Čekat na přírodní sníh znamená prodělat. Ekologové i vodohospodáři ale upozorňují, že situace je pro udržitelný koloběh vody neúnosná. Vlekaři prý často čerpají víc vody, než opravdu potřebují. To zatím není možné nijak ověřit - k dispozici jsou jenom odhady, které se ale značně liší. Zatímco Asociace horských středisek tvrdí, že všechny skiareály u nás spotřebují 1,5 milionu kubíků vody, přírodovědci z Krkonošského národního parku odhadují, že to je až 42 milionů kubíků. Jasně by v tom měl udělat projekt, který na několika místech měří skutečně odebraný objem vody. Výsledky bude mít za tři roky.

Spor o vodu. Umělé zasněžování horám škodí, skiareály by měly platit jako každý jiný, říká Fuksa

aktualne.cz - 15.1.2018

rubrika: DTVV - strana: 00 - autor: Daniela Drtinová

15. 1. | Myslím, že pár korun za kubík vody skiareály nepoloží, říká hydrobiolog Josef Fuksa v duelu se šéfem Asociace horských středisek Liborem Knotem. Ten zpoplatnění odběru vody z řek a potoků, které navrhuje Ministerstvo zemědělství, odmítá. Skiareály podle něj vodu nespotřebovávají, ale jen na chvíli zadržují. Lyžování není jen zábava pro pár jedinců, živí celý region, upozorňuje Knot. Podle Fuksy jsou šťastní lyžaři a byznysmeni, ale nejsou šťastné hory. Třeba na Černé hoře nestihnou nic vyrůst a narušený je i vodní režim, varuje.

<https://video.aktualne.cz/dvtv/spor-o-vodu-umele-zasnezovani-horam-skodi-skiarealy-by-mely/r~b32e0aa0f91311e7b6830cc47ab5f122/>

Lyžařské permanentky – na co si dát pozor?

nasepenize.cz - 15.1.2018

NašePeníze.cz
tiscali.cz

[🏠](#)
[Půjčky](#)
[Pojištění](#)
[Spoření](#)
[Ekonomika](#)
[Podnikání](#)
[Životní styl](#)

Lyžařské permanentky – na co si dát pozor?

15. 1. 2018 17:34 - **Spotřebitelé** autor: **red**

Ceny skipasů na českých horách zdražují, proto se lyžaři snaží nejrůznějšími způsoby ušetřit. V posledních letech se rozmohl jeden zajímavý fenomén. Lyžaři si koupí celodenní permanentku, ale lyžují pouze část dne a pak ji přeprodají nebo dají někomu jinému. Ve snaze tomu zabránit si lyžařské areály fotí své zákazníky, a pokud zaznamenají průchod jiné osoby na stejnou permanentku, zablokují ji. Přes počáteční nelibost si čeští lyžaři stejně jako ti zahraniční zvykli. Je taková praxe vůbec možná?

[f](#)
[t](#)
[in](#)
[g+](#)
🗨️ diskuze: 0

ilustrační foto zdroj: freemages.com

Jízdenky se podle práva dělí na ty, které jsou na jméno, a ty, které jsou na držitele. Ty na jméno patří konkrétní osobě, zpravidla mají charakter jízdenky sezónní a jejich půjčování někomu jinému je obecně nepřipustné. U jízdenek na držitele je to ale jinak. Užívat jízdenku není oprávněn jen ten, kdo ji koupil, to by musel každý na kasu jednotlivě, ale ten, kdo se platnou jízdenkou prokáže „Legislativa nezakazuje jízdenku někomu předat, aby využil právo z přepravy,“ uvádí Lukáš Zelený, vedoucí právního oddělení spotřebitelské organizace dTest, a dodává: „V minulosti se dokonce soudy zastaly člověka, který koupil jízdenku od jiného lyžaře s úmyslem ji prodat dál. Nejvyšší soud ČR v roce 2006, zjednodušeně řečeno, prohlásil, že se nejedná o nic protiprávního.“

Lyžařské areály ale mají svoje podmínky, kde lze nalézt ledasco. Někdy prohlásí, že „průchodem přes turniket se jízdenka znehodnotí a je vázána na osobu držitele, čímž je nepřenosná“. Tato varianta je po právní stránce hotovým nesmyslem, protože držitelem je ten, kdo jízdenku ovládá a považuje ji za svou, což v jedné chvíli může být jedna a v druhé chvíli úplně jiná osoba, zamýšlené znehodnocení udělá z jízdenky na držitele jízdenku na jméno jen těžko.

Jindy v podmínkách lyžařských areálů najdete jen lakonické konstatování, že permanentka je nepřenosná a nesmí být půjčována ani prodávána. Na tuto variantu nezbyvá lyžaři než přistoupit, pokud chce jezdit a nic jiného vlekaf neumožňuje. Každou podmínku smlouvy lze ovšem zkoumat z pohledu, zda podnikatel vůči spotřebiteli nepřiměřeně zneužívá svého postavení. Provozovatel má bezpochyby právo zamezit takovému zneužívání, kdy na jednu jízdenku jezdí ve stejný čas více lidí, proto má každý turniket nastavený časový interval, ve kterém se dá jízdenka použít pro další jízdu. Je ale zneužitím jízdenky, pokud na ni dopoledne jezdí jedna osoba a odpoledne někdo jiný? Podle Nejvyššího soudu ČR nikoliv. Ten ale řešil trestní stránku věci. Naštvaný spotřebitel se zablokovaným skipasem se na soud ještě neobrátí, a tak je otázka zneužívání postavení provozovatele skiareálu stále otevřená.

Ministerstvo zvažuje zpoplatnění vody na zasněžování, skipasy mohou podražít

Právo - 16.1.2018

rubrika: Trhy &

Ministerstvo zvažuje zpoplatnění vody na zasněžování, skipasy mohou podražít

Na veřejnost se v minulých dnech dostaly informace o možném zpoplatnění vody, kterou provozovatelé lyžařských areálů používají k výrobě tzv. umělého sněhu.

Seškaly se s rozporuplnými reakcemi. Vlekáři upozornili, že v případě zákonné úpravy by museli zdražit skipasy v míře odpovídající růstu nákladů. Provozovatelé lyžařských areálů takový počin považují za nedomyšlený a kontraproduktivní. Dražší a méně dostupné skipasy by podle nich odradily řadu rodin od sportovní relaxace na sjezdovkách a vrátili by je o víkendech do „pohodlí“ supermarketových stodol.

Mezi veřejností a v diskusích na webech převažují spíše hlasy, že takový postup by byl namístě. Ekologové poukazují na to, že vlekáři často čerpají například z nádrží, potoků či řek na zasněžování více vody, než mají sjednáno a povoleno, což ohrožuje život v těchto tocích a zhoršuje životní prostředí.

Česká inspekce životního prostředí uvedla, že zákony či jiné předpisy loni porušila třetina z kontrolovaných lyžařských areálů. Rozdala za to pokuty přes 320 tisíc korun.

Vlekáři: Je to populistické řešení

Vlekáři z Krkonoš počítají v případě zpoplatnění vody pro technické zasněžování sjezdovek odebrané z vodních toků doposud zadarmo se zdražením skipasů. „Odhadovanou vyšší zdražení skipasů nelze nyní seriózně spočítat. Argumenty o tom, zpoplatnit vodu čerpanou

skiareály z povrchových vodních zdrojů, nám připadají populistické. Nikdo by z toho nic neměl. Ani ekologové, ale ani stát. Jenom by to postihlo horské regiony,“ míní předseda Asociace horských středisek Libor Knot. „Člověk, který má možnost strávit alespoň víkend na lyžích, přichází v pondělí do práce s mnohem větším elánem a po-

Zpoplatnění by byl velký problém, protože spotřeba je poměrně velká

Martin Piša, provozovatel skiareálu na Klínovci

tom taky víc udělá. Zná to možná budovatelsky, ale tak to je. Bylo by krátkozraké tyto sportovní aktivity lidem ztěžovat,“ podotkl šéf skiareálu v Horní Malé Úpě Martin Buček.

Požadavek na zpoplatnění vody prosazují především ochránci a vodohospodáři, podle nichž výroba technického sněhu zatěžuje životní prostředí a nabourává přirozený koloběh vody.

„Hrozí klimatická změna, kdy na horách nebude sněžit, ale více pršet. Potřeba technického zasněžování tak bude ještě stoupat,“ předjímá Josef Fuksa z Výzkumného ústavu vodohospodářského T. G. Masaryka v Praze. Platby za vodu považují ekologové za jeden z nejučinějších způsobů, jak výrobu technického sněhu omezit.

„Kompetentní instituce nyní vypisují vědecké projekty, jež mají zjistit objektivní stav a stanovit další postup. Osobně si

Foto: PRÁVO—Vladislav Ponce

Trnem v oku ochránců a vodohospodářů začala být sněžná děla na výrobu technického sněhu. Omezit intenzitu technického zasněžování chtějí úřady zpoplatněním vody odebrané skiareály z povrchových zdrojů. Vodu doposud vlekáři čerpají zadarmo.

myslím, že je nutné u každého areálu přesněji změřit spotřebu vody. A zajistit, aby jí areály nečerpaly z veřejných zdrojů zdarma,“ míní Fuksa.

Na Klínovci by to byl problém

„Zpoplatnění vody by byl velký problém, protože její spotře-

ba je u nás poměrně velká,“ uvedl provozovatel lyžařského areálu na Klínovci v Krušných horách Martin Piša. „Promítlo by se to významně do ekonomického výsledku provozu,“ pokračoval. „Každé navýšení nákladů bychom museli nějak vykompenzovat, takže do cen skipasů by se to určitě promítlo,“ dodal.

Nechtěl ale spekulovat, o kolik by bylo nutné zvyšovat ceny skipasů, když není jasné, jaká by byla případně účtována státem cena za vodu na zasněžování. Jak připomněl, podpora státu je v tomto druhu podnikání mizivá. „Když si spočítáme, kolik státu odvádíme na daních, a na druhou stranu když se podíváme na pobídky, které dává vláda fir-

mám z ciziny, tak to není dobře,“ poznamenal Piša.

„My s vodou problémy nemáme, neboť se vejdem do limitu, který máme stanoven vodoprávním úřadem a Povodím Moravy. Obecně ale musím říci, že to, co tvrdí ekologové, je zavádějící,“ řekl Právu ředitel největšího areálu na Moravě Ski Kouty v Jeseníkách Petr Marek.

„Oni si totiž neuvědomují, že voda, co použijeme, se zase vrátí do řeky, která je v našem případě kousek od areálu. Tvrzení, že jsme zavinili lokální sucha, je úsměvné. Pokud by však něco takového přece jen přišlo, reagovali bychom stejně jako všichni provozovatelé lyžařských středisek. Zdraží-li se výrazně vstup, promítne se to do konečné ceny,“ dodal Marek.

Právo oslovilo také ministerstvo zemědělství, které spolu s ministerstvem životního prostředí zpoplatnění vody navrhuje jako jedno z možných opatření ke zmírnění dopadů klimatických změn.

„Připravovaná novela vodního zákona řeší především problémy sucha. Jedním z námětů budou zřejmě i platby za odběr povrchové vody pro umělé zasněžování,“ sdělil Právu Václav Tampír z tiskového oddělení MZE.

Než ale dojde k případné změně zákona, je podle MZE třeba zjistit, o jaké množství odebrané povrchové vody jde, i to, zda zasněžováním skutečně dochází ke znečištění vod. Ministerstvo uvedlo, že zatím konkrétní údaje o spotřebě vody pro zasněžování nemá a nezabývalo se ani konkrétní výší poplatků. (pra, vor, pem, sp)

ekonomika - strana: 17 - autor: (pra, vor, pem, sp)

„Nové areály? Spíše budeme řešit propojení sjezdovek“
Mladá fronta DNES - 17.1.2018
rubrika: Kraj Liberecký - strana: 14 - autor: Tomáš Plecháč

„Nové areály? Spíše budeme řešit propojení sjezdovek“

Podle nového ředitele Správy Krkonošského národního parku skončila doba, kdy se na horách stavěly velké lyžařské areály. „Jsme ve fázi, kdy budeme řešit spíše propojení stávajících ploch a sjezdovek než vznik nových,“ naznačuje bývalý poslanec Robin Böhnsich.

Tomáš Plecháč
redaktor MF DNES

KRKONOŠE Když ministr životního prostředí v závěru loňského roku oznámil, že nástupcem Jana Hřebacky v čele Správy Krkonošského národního parku (KRNAP) bude sociálnědemokratický expozitace Robin Böhnsich, pro řadu lidí to možná bylo překvapení. Ne už tak pro jednadvacetiletého politika z Mladých Buků na Trutnovsku. Problematiku ochrany přírody zná ze sněmovny velice dobře, pracoval jako místopředseda i předseda výboru pro životní prostředí. Shodou okolností byl v dolní komoře parlamentu dva roky zpravodajem novelizovaného zákona o ochraně přírody a krajiny. Robin Böhnsich do úřadu po vyhraném výběrovém řízení nastoupil zkraje ledna. V rozhovoru pro MF DNES hovoří o možném rozšíření národního parku o Jižské hory, o otázce zproplatnění vstupu na chráněné území i o tom, že už skončila doba, kdy se v Krkonoších stavěly velké lyžařské areály.

Jako poslanec jste skončil zhruba ve stejné době, kdy Jan Hřebacka oznámil rezignaci. Věděl jste hned, že se budete ucházet o místo ředitele Správy KRNAP?
Korespondovalo to s tím, co jsem historicky chtěl dělat, takže jsem se přihlásil do výběrového řízení. Dvě období jsem byl místopředsedou výboru pro životní prostředí, poslední čtyři roky jeho předsedou. V Poslanecké sněmovně bývá zvykem, že klíčovou normu v oboru si bere předseda výboru jako zpravodaj. Měl jsem to štěstí, že zrovna přišla novela zákona o ochraně přírody a krajiny, která se týkala národních parků. Možná trochu nečekala trvalo dva roky, než jsme se po řadě jednání, kulatých stůlů a mnoha setkáních dopracovali k závěru.

Šéf parku Novým ředitelem Správy Krkonošského národního parku je od 1. ledna bývalý poslanec ČSSD Robin Böhnsich. Vyhrál výběrové řízení, do kterého se přihlásilo devět uchazečů. Foto: David Taneček, ČTK

Nakolik se vám budou hodit zkušenosti z politiky?
Čeká nás spousta vyjednávání nejen se starosty, ale i s dalšími subjekty na horách. Myslím si, že zkušenosti ze sněmovny a koneckonců i ze zahraničního výboru, ve kterém jsem také působil, se nyní budou hodit.

Chystáte nějaké personální změny, nebo budete pracovat s týmem, který jste zdědil?

Jsem přesvědčený, že tým na Správě KRNAP je sestavený velmi dobře. Určité nyní nechystám nějaké razantní změny. Pracuji zde lidé, kteří vědí, co mají dělat. Je to organizace, kde není potřeba žádné drastické direktivní řízení. Jan Hřebacka za ty roky sestavil tým skvělým způsobem. Nevylučuji ale, že mezilidské vztahy nebo doba přinese nějaké drobné změny, což se děje v každé organizaci.

Je něco, v čem se budete chtít od svého předchůdce odlišit?

Tady diplomacie není zapotřebí, ale je logická. Možná mě někdo historicky může vnímat jako zelenějšího, dokonce až aktivistického. Myslím si, že to tak není, že jsem schopen hledat rozumnou cestu mezi všemi zájmy na horách. Nejsm podzřivý ke starostům, že by měli nějaké plány, které by zásadně škodily ochraně přírody v Krkonoších. I většina provozovatelů skiareálů je rozumná a vinná, že někdy už se zajít nedá. V těchto týdnech budu absolvovat schůzky se zdejšími starosty i s klíčovými podnikateli.

Jak se stavíte k velkým krkonošským projektům, především k propojování lyžařských areálů?
Krkonoše přes noc nevyrostou o tisíc metrů do alpských výšek. Zimní sport a lyžování ke Krkonošům dlouhodobě patří, ale je zřejmé, že kapacita hor je už na nějaké hranici. V případě velkých lyžařských areálů v pravém slova smyslu jsme narazili na limit. Jsme ve fázi, kdy budeme řešit spíše propojení stávajících ploch a sjezdovek než vznik nových areálů. Jan Hřebacka udělal velmi chytrou věc, vytvořil expertní skupinu, která posuzuje jednotlivé záměry. Máme velkého spojence ve svazku měst a obcí Krkonoše. Ten sice usiluje o další udržitelný rozvoj Krkonoš, ale pokud expertní skupina už některou investici označila jako přírodě velmi škodlivou, tak svazek Správy KRNAP velmi pomohl a nedošlo k ní. Expertní skupina je schopna navrhnout alternativy, na kterých se dokážeme s investorem dohodnout.

Profil Robin Böhnsich

- Narodil se v roce 1976, pochází z Mladých Buků na Trutnovsku. Vystudoval královéhradeckou univerzitu, na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy získal doktorát z biologie a didaktiky.
- Mezi lety 2003 až 2017 byl poslancem za sociální demokracii, jejímž členem je od roku 1998. V podzimních parlamentních volbách byl dvojkou na kandidátce ČSSD v Královéhradeckém kraji, uspěl pouze lídr Jan Birke.
- Kromě zahraničního výboru byl Robin Böhnsich členem výboru pro životní prostředí, v posledních čtyřech letech jeho předsedou.
- Po té, co v Poslanecké sněmovně prosadil usnesení o odsouzení arménské genocidy, dostal v Jeravnu státní vyznamenání.
- Vloni na podzim vyhrál výběrové řízení na ředitele Správy KRNAP, do kterého se přihlásilo devět uchazečů.

Co bude patřit k vašim dlouhodobým prioritám v čele správy parku?
V okamžiku, kdy budeme mít schválenou novou zónaci národního parku, měl bychom postupně naplnit zákon. Ten říká, že příroda bez zásahu člověka by měla časem převládat na většině území národního parku. V našem případě začneme ve druhých zónách s převodem lesů, jako hospodáři z ní budeme postupně odcházet a pomáhat s přirozenou obnovou lesa. Pro nás to samozřejmě do budoucna bude znamenat ztrátu v těžbě dřeva. Výdělek z těžby je příspěvkem do rozpočtu, ale není pro nás prioritním cílem.

Jaké jsou další?

Není žádným tajemstvím, že Krkonošský národní park dlouhodobě spolupracuje s Chráněnou krajinnou oblastí Jižské hory. Už mnohokrát se objevilo téma případného rozšíření národního parku o Jižské hory, v první etapě třeba jen

o nejvyšší hřebenové oblasti, které jsou Krkonošim podobné a kde se dá také vyhlásit bezzásohové území. Není to pouze na nás, je to politické rozhodnutí.

Budete rozšíření národního parku aktivně prosazovat?

Velmi intenzivně jsme se o tom bavili u výběrové komise, zmínil jsem to i ve své koncepci. Je to živé téma, které budeme dál rozvíjet.

Tématem, o kterém se také dlouho hovoří, je možnost zproplatnění vstupu do národního parku, jak to je běžné v jiných zemích. Co si o tom myslíte?

Vím, že kdysi Agentura ochrany přírody a krajiny zvažovala zavedení vstupného do některých národních přírodních rezervací. Nedošlo na to. V České republice nejsme zvyklí za vstup do chráněných území platit, pokud to není v katastrofě obce, která to vybírá.

Přijde jednou doba, kdy se bude vstupné platit?

Je potřeba si uvědomit, že v národním parku spravujeme přibližně 1 400 kilometrů cest. Pokud na nich chceme turisty udržet, musejí být kvalitní. Nejen my, ale i další národní parky mají do budoucna trochu obavy o financování. Příjmovou část našeho rozpočtu tvoří státní příspěvek zhruba 100 milionů korun, stejnou částku máme z prodeje dřeva a zbytek z různých dotačních titulů. V souvislosti s rozšiřováním bezzásohových území nám do budoucna klesnou příjmy z prodeje dřeva, obecně v celé zemi kvůli kúrovňové kalamitě cena dříví klesá. To je pro nás riziko. Ani státní příspěvek nemusí být pořád takto vysoký a především postupem času vyschnou některé dotační tituly. Pak bude samozřejmě otázka vstupného do národního parku aktuální. Je to záležitost mnoha let, politické diskuse a politického rozhodnutí.

Jak chcete čelit rostoucí návštěvnosti Krkonoš v posledních letech, která se podle odhadů ročně pohybuje mezi pěti až šesti miliony turistů?

Poslední roky roste návštěvnost nejen Krkonoš, ale všech českých hor. To má samozřejmě pozitivní vliv na místní ekonomiku, nicméně je to zátěž zejména pro horní polohy. Termín čelit je problematický. Nikdo nechce turisty z hor vyhnat. Správa národního parku mnoho let upřednostňuje osvětu a výchovu před represí a omezením. V tom musíme pokračovat. Naším klíčovým úkolem je turisty po Krkonoších více rozprostřít.